

Nr 535.

Av herrar **Fast** och **Pettersson** i Norregård, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 151, angående riktlinjerna för den framtida nykterhetspolitiken m. m.*

I proposition till årets riksdag föreslår regeringen att motbokssystemet skall ersättas med nya riktlinjer för den framtida nykterhetspolitiken i vårt land.

Ett bifall till denna proposition innebär ett tvärt avbrott i den nykterhetspolitik, vilken bedrivits i vårt land ända sedan husbehovsbränningsavskaffande 1855. Från en förbrukning av 46 liter brännvin per innevärdare och år — 1829 — har förbrukningen trängts tillbaka till 20 liter 1850, till 10 liter efter beslutet 1855 och till 6,3 liter 1953.

De landvinningar, som sålunda gjorts i vad det gällt att begränsa alkoholskadorna bland vårt folk, är det i hög grad angeläget bevara och ytterligare utvidga. Då detta icke kan ske med nu rådande restriktionsystem — systemet är ju heller inte konstruerat för att verka i den riktningen — bör andra utvägar undersökas i stället för att ge fältet fritt för spritbrukets skadeverkningar.

En sådan utväg vore att, med bibehållande av ett i tillämpliga delar reviderat motbokssystem, *i långsam takt minska alkoholstyrkan i de starkare spritsorterna* och att likaså i samma tempo *minska tilldelningen på motböckerna*.

Häri genom skulle man vinna, att mängden av alkohol skulle bli mindre och mindre och verkningarna av alkoholskadorna likaledes bli allt mindre omfattande. Genom att denna minskning i alkoholkonsumtionen sträcktes ut över en förhållandevis lång tidrymd hunne inte bara dryckesvanorna och smaken anpassa sig utan att förändringen bleve särskilt märkbar, utan statsverkets ekonomi och jordbrukets och industriens produktion såväl som handelsförhållandena hunne också anpassa sig utan störningar.

Om statsmakterna följde denna linje skulle de ha utsikt att en gång i framtiden kunna befria vårt folk från alkoholens skadeverkningar. Vidare skulle en sådan nykterhetspolitik återge nykterhetsrörelsen ett framtidsmål i stället för det som förlorades vid förbudsomröstningen 1922. Denna synpunkt är särskilt viktig därför att en aktiv nykterhetsrörelse är av ett synnerligt värde för spritmissbrukets hämmande och en sådan inte kan väntas bli omfattad med någon större entusiasm med

mindre dess medlemmar har åtminstone något hopp om ett definitivt undanröjande en gång i framtiden av alkoholskadorna från vårt folk.

Under hänvisning till ovanstående och då en sådan nykterhetspolitik förutsätter ett restriktionssystem i någon form får undertecknade hemställa, att riksdagen måtte besluta

A. avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 151 jämte av densamma betingade följdpropositioner;

B. i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en ny utredning av ärendet, syftande till ett fortsatt tillbakaträngande av spritbruket i vårt land.

Stockholm den 10 mars 1954.

Erik Fast.

J. W. Pettersson
i Norregård.
